

GLÓWNE ZAŁOŻENIA – IDEA

Celem pracy projektowej było stworzenie czytelnej i przejrzystej idei kształtującej główne założenia kompozycyjne części miasta objętego opracowaniem. Powstała ona jako układ dwóch elips z wnętrzem w postaci rynku.

Punktem wyjścia – stał się niedokończony , utracony fragment eliptycznego układu miasta historycznego – będący dynamicznym archetypem w procesie kształtowania nowej dzielnicy na Zawarcu.

Jego linia stanowiła dokończenie dużej elipsy w części północnej miasta ze zwornikami w postaci kładek dla pieszych. Powstały eliptyczny ciąg pieszo – jezdny połączył ośrodki kultury , administracji , rekreacji i sportu.

Rzeka która przez wieki była granicą miasta stała się zwornikiem nowych i starych wartości.

W obszarze małej elipsy schemat komunikacji kołowej przekształcony został w jednokierunkowy , bezkolizyjny układ o charakterze ronda , uwalniający w ten sposób rynek oraz ściśle centrum od ruchu kołowego.

Główne założenia ideowe rozwinięte zostały w założenia projektowe :

- Przekształcenie i uporządkowanie istniejącej zabudowy w celu nadania nowego ładu układowi urbanistycznemu centrum nawiązującego do historycznych podziałów
- Przekształcenie istniejących budynków w centrum tak by nadać im nową wartość architektoniczną
- Zaprojektowanie nowej dzielnicy Zawarcie w ogólnym oparciu o istniejące plany. W celu uzyskania spójnej przestrzeni miejskiej układ kompozycji w zabudowie kwartałowej nawiązującej charakterem oraz skalą do części historycznej
- Nadanie rzece nowej wartości tak by stała się zwornikiem łączącym dwie części Gorzowa
- Znalezienie w projektowanej i istniejącej strukturze charakterystycznych wartości w postaci funkcji i dominant tak by uzyskać równomierne rozłożenie akcentów urbanistyczno – architektonicznych takich jak rynki , tereny zielone.
- Kształtowanie przestrzeni na zasadzie związku tradycji i współczesności – tradycyjnych wartości urbanistycznych – kwartałów , rynków , placów , skalą nawiązujących do starego miasta oraz nowej architektury budynków – cztery kondygnacje wraz z akcentami V i VI kondygnacji
- Nowy układ komunikacyjny w celu stworzenia płynnego ruchu kołowego

SCISŁE CENTRUM - OPIS ZAŁOŻEŃ URABANISTYCZNO – ARCHITEKTONICZNYCH

Centrum miasta zabudowane zostało w latach 60 –tych budynkami niskiej wartości architektonicznej w przeważającej części w układzie grzebieniowym niszcząc w ten sposób historyczny wyraz architektoniczny. Pozostał jednak układ urbanistyczny którego kształt pokazują plany , przebieg gotyckich murów obronnych oraz ulic Pocztowej , Hawelańskiej . Wełniany Rynek , Obotryckiej i Sikorskiego. Na tych ulicach zlokalizowane są nieliczne wartościowe budynki , które wraz z kościołem Katedralnym oddają historyczny klimat miasta. Autorzy zaproponowali szereg działań tak by w sposób maksymalny odtworzyć kompozycje starego miasta .W związku z tym dokonano usunięcia dwóch budynków mieszkalnych przy ulicy Dzieci Wrzesińskich naruszających spójność plantów oraz trzech budynków przy ulicy Łużyckiej w celu odtworzenia historycznego przebiegu ulicy Zaulek.

Wprowadzono liczne uzupełnienia zabudowy by uczynić kwartałowy charakter miasta i odtworzyć przebieg zapomnianych ulic .

Jako przykład autorzy zaproponowali transformację budynków wzdłuż ulicy Sikorskiego by pokazać potrzebę znalezienia nowego charakterystycznego dla miasta klimatu.

Transformacja objęła nowe zróżnicowane okładziny elewacyjne , powiększenia otworów okiennych , wprowadzania akcentów w postaci wykuszy , ogrodów zimowych oraz nadbudów w miejscach akcentujących naroża rynku. Działania te mają służyć przede wszystkim rozbiciu monotonii i masywności istniejącej zabudowy oraz uczynieniu z nich współczesnych kamienic o rozdrobnionym charakterze. Dodane budynki punktowe powiązane układem balkonów wzdłuż Sikorskiego pozwalają zniwelować grzebieniowy efekt zabudowy .

Transformacja układu komunikacyjnego na układ ronda pozwoli na płynny bezkolizyjny ruch dookoła ścisłego centrum. Dzięki temu uzyskano niewielkim środkiem ciąg pieszy w części południowej pierzei ulicy Sikorskiego wzbogacony o układ nowych plantów – promenady spacerowej dodatkowo izolującej rozbudowany rynek z katedrą. Ciąg rekreacyjno – handlowy nakryty został szklanym dachem .Powiększony rynek uzyskał duży plac przed wejściem głównym do Katedry , gdzie zaproponowano nowoczesną fontannę odbicie historycznej fontanny Pauksza.

Konsekwencją przyjętej zasady uzupełnień zabudowy stało się zaprojektowanie dwóch budynków – na skwerze przy Katedrze oraz przy zniszczonej ulicy Wodnej.

W pierwszej lokalizacji szanując istniejącą zieleń autorzy zaproponowali obiekt będący połączeniem szklanego zadaszenia oraz ogrodu zimowego. Natomiast przy ulicy Wodnej uzupełniając zabudowę wzdłuż ulicy Składowej połączyli ją szklanym kubikiem z historycznymi budynkami. Oba zespoły uzyskały dynamiczny kształt w celu podkreślenia kierunku placu przedkatedralnego.

Budynek przy ulicy Wodnej uzyskał dodatkowo zadaszenie łączące go ze szklanym budynkiem biurowym .Zadaszenie to przekrywa główne zejście do bulwaru w układzie tarasowym stanowiąc jednocześnie szerokie otwarcie rynku na rzekę.

NOWA DZIELNICA - OPIS ZAŁOŻEŃ URABANISTYCZNO – ARCHITEKTONICZNYCH

Punktem wyjścia do kreowania nowej dzielnicy – stał się niedokończony , utracony fragment eliptycznego układu miasta historycznego .Autorzy potraktowali go jako dynamiczny archetyp w procesie kształtowania zabudowy .Układ zabudowy podporządkowany został tej linii na którą naniesione zostały główne obiekty kubaturowe i zasadnicze elementy kompozycji urbanistycznej. Ta zasada połączona z potrzebą uzyskania właściwych dla historycznej części wielkości kwartałów pozwoliła stworzyć spójny w całości układ . W podobnym tonie utrzymano także centrum handlowe, które podzielone zostało na drobne fragmenty spięte szklanymi pasażami. Na główną oś będącą ciągiem pieszym i pieszo – jezdnią naniesione zostały najważniejsze obiekty - marina- klub jachtowy , centrum wystawiennicze , centrum handlowe , urząd miasta oraz trzy place- rynki .Całą dzielnicę od południa otaczają zielone tereny jako nowe planty. Charakter projektowanych budynków zdaniem autorów powinien nawiązywać do zabudowy ścisłego centrum w myśl przyjętej zasady – tradycyjna urbanistyka – współczesna architektura. Proponowana wysokość budynków do czterech kondygnacji z uwzględnieniem budynku urzędu miasta jako akcentu V - VI kondygnacyjnego.

Układ komunikacji kołowej zakłada ulice o dwóch pasach ruchu z miejscami do parkowania. Dodatkowo zaproponowano dwa wielopoziomowe parkingi – przy urzędzie miasta oraz przy centrum handlowym i wystawienniczym.

Centrum wystawiennicze zdaniem autorów powinno posiadać charakter lekkich szklanych pawilonów umieszczonych na skraju parku i stanowić uzupełnienie obecnego centrum wystawienniczego.

KOMUNIKACJA

Zaproponowany nowy układ komunikacyjny ma na celu maksymalne wykorzystanie istniejących ulic z jednoczesnym przekształceniem ich w obrębie starego miasta w układ jednokierunkowy.

Takie rozwiązanie pozwoliło na :

- Stworzenie płynnego ruchu w komunikacji centrum
- Pozostawienie obecnego przebiegu linii tramwajowych
- Wyłączenie ruchu kołowego z obrębu rynku
- Odzyskanie dwóch pasów ruchu i przekształcenie ich w ciąg pieszy , handlowo – rekreacyjny jako zieloną promenadę spełniającą dodatkowo funkcję izolacyjną
- Realizację założenie przy pomocy niewielkich nakładów finansowych

Rangę głównych ulic uzyskały ulice Wybickiego z dwoma pasami w każdą stronę oraz Składowa z dwoma pasami plus pas wyłączeniowy dla obsługi ścisłego centrum.. Na Zawarcu ulice Przemysłowa i Grobla. Ulica Sikorskiego stała się w ten sposób ciągiem pieszo - jezdny z dwoma liniami tramwajowymi ,rozdzielającymi ruch pieszy i jednokierunkowy ruch kołowy odbywający się na dwóch pasach. Rangę ciągów pieszych uzyskały ulice : Poczтовая , Hawelańska , Wełniany Rynek oraz Łużycka z Obotrycką

Obsługę centrum zapewniają uliczki prostopadłe połączone z ulicą Składową – Łużycka , Mostowa , Wodna , Lutycka i Pionierów.

Problem parkingów rozwiązany został poprzez :

- Lokalizowanie ich w sąsiedztwie ulic w pasie drogowym
- Parkingi wielopoziomowe zlokalizowane przy ulicach – Strzeleckiej / sąsiedztwo Parku 111 / , Herberta , a w nowej dzielnicy przy urzędzie miasta i centrum handlowym i wystawienniczym.
- Wykorzystanie wnętrz kwartałów zabudowy mieszkaniowej projektowanych i istniejących / lokalizacje ich podaje schemat / w poziomie terenu lub jeśli pozwalają na to warunki gruntowe w poziomie piwnic .W obu przypadkach zasadą pozostają zielone dachy na których zlokalizowano program rekreacyjny.

STREFA RZEKI – POSZUKIWANIE TEGO CO ŁĄCZY

Rzeka przez wieki była źródłem rozwoju gospodarczego miasta .

To dzięki niej Landsberg - Gorzów żył i mógł się rozwijać .Po wojnie miasto odwróciło się od niej ,stała się granica , podziałem na lepszą i gorszą część.

Autorzy za najważniejszy cel opracowania uznali przywrócenie jej ponownie rangi źródła kreującego ważne wartości krajobrazu miasta.

Dokonany współcześnie zabieg stworzenia bulwaru północnego oraz remont mostu Staromiejskiego jest właściwym kierunkiem i zwrotem w myśleniu o strefie rzeki.

Autorzy także zaproponowali szereg działań , dzięki którym rzeka przestanie dzielić a zacznie łączyć to co w mieście najcenniejsze.

Dlatego współczesna elipsa , dynamiczny archetyp zatoczyła szeroki łuk by czterema kładkami dla pieszych połączyć jedną osią Miejski Ośrodek Sztuki , Bibliotekę , Park Róż, nowy plac przy ulicy Garbary , marinę i plac południowo – zachodni oraz bulwar południowy.

To również dlatego współczesna elipsa , dynamiczny archetyp zatoczyła szeroki łuk łącząc Centrum Edukacji Artystycznej , Teatr , Wyższą Szkołę z nowym urzędem miasta , Wojewódzkim Domem Kultury , bulwarem południowym oraz ciągiem rekreacyjnym nad samym brzegiem Warty

Taki obraz miasta czyni go jednym organizmem z rzeką która łączy.

I takim widzą go autorzy opracowania.